

కి టు కు

రచయితలంటే నాకో అభిప్రాయముండేది,
వాళ్ళు సీరియస్ గా వుంటారని, ఎదుటివ్యక్తిని ఆసక్తిగా పరిశీ
లించి వాళ్ళమీద కథలుతారని, వీలు చిక్కినప్పుడల్లా పుస్తకాల పురుగు
లవుతారని....

అంబాజీరావు అలా వుండడు. ప్రస రించడలా. అంబాజీరావు నా
స్నేహితుడు అంతేకాదు ప్రీ యూనివర్సిటీ రోజులనుంచి నా క్లాస్-
మేట్.

బి ఏ రెండవ సంవత్సరములో తన చదువు ఆపేశాడు ఆరికమెన
కాలిఫోర్నియా లి ఎప్పుడయినా కాలేజీ మేగజె నుకంటూ కథలు వ్రాసి నాకు
వినిపించినా, అంబాజీరావుని నేనెన్నడూ కథా రచయితగా పరిగణించలేదు,
లేదా గు రించలేదు

ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, తృప్తు సరదాగా తిరిగే అంబాజీరావు కథా
రచయిత అవుతాడని నే నెన్నడూ అనుకోలేదు. అలా అయాడని తెలిసిన
రోజు నిజంగా అబ్బురపడ్డాను.

నాలా మంచి వుద్యోగం దొరక్కపోయినా, తను బ్రతకగలిగే
చక్కని వుద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు తర్వాత హైదరాబాద్ లో నా
రూమ్ మేట్ అయాడు. ప్రతికలు కొనే స్తోమతలేక, అద్దెకు తెచ్చి చదువు
తూండేవాడు.

ప్రతి అదివారం క్రమం తప్పకుండా ఒకటి రెండు కథలయినా
వ్రాసి ఆ వ్రాతప్రతులను తోటి రచయితలకు చదివి వినిపించడానికి
పురయం పదకొండకల్లో వంట చేసేసి, భోజనం ముగించి వెళ్ళిపోయే
వాడు.

ఆ అదివారం నేనూ అంబాజీరావు వెంటవెళ్ళాను. చాలాసారు
రమ్మని సరదాగా పిల్చినా ఆ అదివారం ఎప్పటిలా నిరాకరింపకుండా
వెళ్ళాను జేబులో సినిమా కెళ్ళడానికి సరిపడ డబ్బులేక, ఎలా కాలాన్ని
ఖచ్చిపెట్టాలో తోచక వెళ్ళాను.

ఒక రచయిత ఇ టికి తీసుకెళ్ళి ఆయన్ని పరిచయం చేశాడు. నలబై నె బడా ఆయనకు కథలంటే మంచి వుత్సాహం. ఇదివరలా ఇప్పుడు వ్రాయకపోయినా మంచి అనుభవసుడు కనుక రచయితలకి సలహాలు అని ఇసూంటాడు

“కొ తకథ లేమయినా వ్రాసారా?” అడిగాడాయన పరిచయాలయాక అంబాజిరావుని

“లేదు సార్. కాని ఒక మంచి కథని చదివాను. స్పేనిష్ కథలు ఇంగ్లీషులోకి అనువదించబడాయి ఆ కథల సంపుటిని మా అఫీసు లె బరీ కో సెం కొన్నారు కొ తగా ఆ కథల సంపుటిలో ఒక కథ నాకు బావుంది.

ఏం కథ అది?” అడిగాడాయన.

ఆయన భార్య పిలిపే లోపలికి వెళ్ళి నాలుగైదు నిమిషాలలో రెండు గాసులతో వచ్చాడు.

“తీసుకోండి” అన్నాడు ఆప్యాయంగా.

నిమ్మకాయనీళ్ళు

“థాంక్స్” అన్నాను.

“నిమ్మకాయ నీళ్ళకి మంచి కథ చెప్పండి” అన్నాడాయన అంబాజి రావుతో.

ఒక కథని చెప్పాడు అంబాజిరావు, నేను ప్రక్కనేవున్న సినిమా ప్రతీక తిరగేసుంటే

“వం డపుల్! చాలా బాగుంది” మెచ్చుకుని కొంచెం సేపాగి అన్నా డాయన షళ్ళీ

“మన తెలుగు కథ యీ సాయికి ఎప్పుడు ఎదుగుతుందో ఎన్నో కథ లొస్తున్నాయి కాని అన్ని చప్పగా ఉంటున్నాయి. ఇంకోభాషలోకి తర్జుమా చేయదగ్గవనిపించే కథలు మనకు చాలా తక్కువ.

ఒంటిగంటదాకా ఆయనింట్లోనే కూర్చుని తిరిగివచ్చాం. నేను పక్క మీద చేరాను నిద్రాదేనిని ముద్దుపెట్టుకుని కొగిలించుకోవాలని. అంబాజి

రావు తెలకాగితం కింద కార్పన్ కాపీ బిగించి రచనా వ్యాసంగంలోకి జారిపోయాడు. నేను నిద్రలోకి జారకముందే.

*

*

*

“నువ్వుటి దొంగని” అరిచాను అంబాజీరావుని. కథ స్వంతంగా రాసే శ కిలేకపోతే వూరుకోవాలి గాని, పరభాషలలోని కథలని దొంగతనం చేసావా?”

“ఏమిటి?” కొదిగా బి తరపోయాడు అంబాజీరావు. “నేను కథని దొంగతనం చేస్తానా?” అన్నాడు.

“లేకపోతే” ఇది నువ్వు దొంగిలించిన కథ కాదా?” అని చేతిలోని వ్రతకని అంబాజీరావు వెపు విసిరేశాను.

పు సకం మీద ముఖచిత్రం చూసి అందులో ప్రచురింపబడ్డ తన. కథని గుర్తుతెచ్చుకున్నాడు అంబాజీరావు క్షణాలలో.

“ఇందులో ప్రింటయిన కథ చదివావా? దీనిమీదేనా నీ ఆరోపణ” అడిగాడు సందిగ గా.

“అవును “సమర్పణ” నీ స్వంత బుర్రలోంచి పుట్టివచ్చిన కథ. కాదు”

“నాదే”

“అబద్ధం నిలవదోయ్. ఇది స్పేనిష్ భాషలోంచి ఇంగ్లీషులోనికి అనువాదం చేయబడిన కథ అవునా?”

“ముమ్మాటికి కాదు. నా స్వంత రచన” అన్నాడు కొద్దిగా ఆశ్చర్యంగా.

“వెధవస్మర వెధవ: నన్ను మోసం చేయలేవు. ఒక అదివారం నీ వెంట వ సే, ఓ రచన తవ్వి ఆయనింట్లో ఈ కథ చెప్పావు. నేనా సంగతి మర్చిపోలేదు. అప్పుడే చెప్పావు ఇది స్పేనిష్ కథని”

అంబాజీరావు పకపక నవ్వాడు వెంటనే.

“దేనికీ ఇంకా సిగులేక? ఇలా కాపీకొడితే నేనూ రచయితనవ
గలను తెలుసా?”

“నీకో సంగతి తెలియదయితే” అన్నాడు నవ్వాపుకుంటూ

“తెలుసు! నీలా అంశా కాపీ రచయితలు కాదు”

“అక్కడే పౌరబిడ్డావ్”

“అయితే తెలుగులో రచయితలం....”

“అలాగే, ఇక్కడో చిన్నకిటుకుంది! నేను వ్రాసిన కథనిఎప్పుడూ
నా రచనగా చెప్పను ఏ రచయితకీ. ముఖ్యంగా మనం వెళ్ళిన రచయితకు
“సోవియట్ లేండ్”లో నేను చదివిన కథగానో, జర్మన్ కథల అశువాద
సంకలనంలో చదివాననో చెప్పాను నా కథని ”

“అంటే అబద్ధంగానా?”

“మరో రచయిత కథగా చెపితే ఆ కథలో బాగోగులు, ఎలా వ్రాసి
వుంటే ఇంకా మంచి కథయేది, ఆ కథలోని మంచి అంశాలేమిటి వగయి
రాలు నిర్మోహమాటంగా చెప్పతాడాయన. అదే నేను వ్రాసిన కథ అని
చెపితే, మొహమాటం అడ్డుపడి “మంచికథ” అనేస్తాడు, విమర్శించడానికి
భయపడతాడు యింతకంటే మరేంలేదు. ఆ సంగతి ఆయనకు బాగా
తెలుసు!”

ఆశ్చర్యపడ్డాను నేను.

“నిజానికి ఈ ఏర్పాటు ఆయనే చేశారు. నాలాంటి చిన్నరచయిత
లకు ఆయన తరచూ సలహాలు ఇస్తూంటాడు. ఆయన ఎంతసహృదయుడో
అంత మొహమాటసుడు మరి.”

“ఫన్నీ! ఇట్ లుక్ ఫన్నీ ఇండీడ్” అన్నాను నేను.

